

О. Тогазъ ся прикоснѣ до очи-тѣ имъ, и каза: Да бѣде вамъ по вѣрж-тѣ вашъ. (Ст. 29)

П. Въ що приличамы ный на тыя слѣпцы ?

О. Приличамы въ онова, дѣто богъ-тѣ на този свѣтъ е заслѣпилъ умъ-тѣ ни да ны не озари свѣтлина-та отъ славно-то благовѣстіе на Христа (2 Кор. 4; 4). Ный смы ослѣпени отъ страсти-тѣ си, и ако Іисусъ не ни отвори очи-тѣ, не ще познавамы нито сегашно-то си състояніе нито какъ ще ни бѣде на онзи свѣтъ.

П. Що трѣбва да правимъ ный, като смы въ такова състояніе ?

О. Ный, както слѣпци-тѣ, трѣбва да идемъ при Іисуса и да му ся молимъ да просвѣти сърдечны-тѣ наши очи и да ни дарува духовно зрѣніе. Всякой трѣбва да ся gryжи какъ да излѣзе отъ тъмнотѣ-тѣ на страсти-тѣ въ чуднѣ-тѣ Евангелскѣ видѣлиѣ.

П. Быва ли да ся отчаемъ и да прѣстанемъ да ся молимъ, ако Іисусъ тутакси не послуша моленіе-то ни ?

О. Не быва. Ако слѣпци-тѣ быхъ ся отчаяли отъ първо-то отричаніе на Іисуса, не быхъ ся отворили очи-тѣ имъ. Ный трѣбва да имамы толкозь увѣреніе на милосърдіе-то Іисусово, щото да постоянствувамы въ молитвѣ додѣ сполучимъ, защото намъ ще бѣде по вѣрж-тѣ ни.

П. Що запрѣти Іисусъ на слѣпцы-тѣ, слѣдъ като гы исцѣли ?

О. Отворихъ имъ ся очи-тѣ. И запрѣти имъ Іисусъ строго, и каза: Гледайте, да не узкае *това* нѣкой. (Ст. 30.)